

Чому шукаємо сліди...

Анатолій Клименко

Чому шукаємо сліди,
Які давно уже пропали,
І чи прийде ще хтось сюди —
Про це напевно ми не знали.

За днями — ніч, за ніччю — ранок.
За місяцями вже роки
Виходять на широкий ґанок..

І так без ліку все тече,
Біжить, пливе, летить високо.
І чи дізнаємось про те,
Що ще нове побачить око..

Росте, старіє і вмирає,
Живе, радіє і страждає..
Хтось виріс вже і покохав,
А хтось забув про те, що не знав..

За досвід і малі знання —
Сповна ми молодістю платим.
За темну ніч і світло дня —
Роки свої ми щедро тратим.

Ми переходимо межу
Того, що є вже нам відомим.
Тобі я потім розкажу
Про те, що стало нам знайомим.

Та те, що в серці ожива —
Бува так важко розпізнати.
Про те, що тільки радість зна,
І зрозуміє тільки Мати..

17.06.2026